

Sygn. akt V KKN 642/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 10 kwietnia 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN Henryk Gradzik (spraw.)

Sędziowie: SN Wiesław Maciak

SN Ewa Strużyna

Protokolant: Michał Wierzbowski

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2001 r.

sprawy **G. K.**

oskarżonego z art. 157 § 2 dkk

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 lipca 1998 r., sygn. II AKa [...]

zmieniającego wyrok Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 10 kwietnia 1998 r., sygn. II K [...]

- 1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego**

U Z A S A D N I E N I E

Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w K. z dnia 10 kwietnia 1998 r. sygn. II K [...] G. K. został uznany za winnego tego, że w dniu 9 sierpnia 1997 r. w S., działając pod wpływem silnego wzburzenia zadał żonie X. K. uderzenie nożem ostrokończystym oraz do światła dróg oddechowych, co skutkowało jej zgonem – tj. za przestępstwo z art. 148 § 1 dkk i za to na mocy tego przepisu, przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary (art. 57 § 2 i 3 pkt 1 dkk) – skazany na karę 6 lat pozbawienia wolności oraz na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych na 4 lata.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego Sąd Apelacyjny w [...] zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uznał oskarżonego za winnego tego, iż we wskazanym wyżej czasie i miejscu, w stanie nietrzeźwości i pod wpływem silnego wzburzenia, zadał żonie X. K. uderzenie nożem ostrokończystym w okolicę podłopatkową lewą, co spowodowało masywny krwotok wewnętrzny oraz do światła dróg oddechowych, to jest chorobę zazwyczaj zagrażającą życiu (art. 155 § 1 pkt 2 dkk), w następstwie której nieumyślnie doprowadził do śmierci pokrzywdzonej – tj. przestępstwa z art. 157 § 2 dkk i na podstawie tego przepisu skazał go na karę 6 lat pozbawienia wolności (wyrok SA z dnia 28 lipca 1998 r., sygn. II AKa [...]).

Od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego obrońca oskarżonego wniósł kasację. Zarzucił orzeczeniu rażącą obrazę prawa materialnego przez przyjęcie, że przypisany oskarżonemu czyn został zakwalifikowany z art. 157 § 2 dkk, zamiast z art. 157 § 3 dkk. Uzasadniając zarzut skarżący utrzymywał, że art. 157 § 2 dkk penalizował czyny określone w art. 149a § 1, art. 149b lub 156a § 1 tego kodeksu, jeżeli następstwem czynu była śmierć matki dziecka

poczętego. Natomiast działanie przestępne, przypisane G. K. wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 157 § 3 dkk. W konkluzji autor kasacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, iż czyn oskarżonego stanowi przestępstwo z art. 157 § 3 dkk.

Sąd Najwyższy zważył:

Zarzut kasacji jest bezzasadny w stopniu oczywistym. Stan prawny, do którego nawiązał obrońca oskarżonego, a który w jego przekonaniu powinien zdecydować o prawidłowej kwalifikacji przypisanego przestępstwa, został ukształtowany przez art. 7 pkt 5 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 17, poz. 78). Na mocy tego przepisu, w ramach art. 157 kk z 1969 r. wyodrębniono trzy paragrafy, przy czym drugi z nich – o treści wskazanej wyżej przez obrońcę. Istotnie, penalizuje on inne czyny, niż przypisany oskarżonemu w wyroku Sądu Apelacyjnego.

Tenże stan prawny został jednak zmieniony przez art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży oraz o zmianie niektórych innych ustaw, który wszedł w życie z dniem 4 stycznia 1997 r. (Dz. U. Nr 139, poz. 646). Mocą tego przepisu art. 157 kk z 1969 r., jako jednostka redakcyjna aktu prawnego, został zredukowany do dwóch paragrafów. Drugi z nich przybrał następujące brzmienie: „Jeżeli następstwem czynu określonego w art. 152a, art. 152b lub art. 155 § 1 jest śmierć człowieka, sprawca podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 2”.

Zważywszy, że przypisany G. K. czyn był popełniony w dniu 9 sierpnia 1997 r. a prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego zapadł w dniu 28 lipca 1998 r., należy stwierdzić, że przyjęta kwalifikacja prawna czynu jest prawidłowa. Wysunięty w kasacji zarzut obrazy prawa materialnego jest

rezultatem błędnego mniemania jej autora co do treści art. 157 dkk w czasie, w którym podjęto w sprawie prawomocne rozstrzygnięcie. W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy oddalił kasację, jako oczywiście bezzasadną.

Orzeczenie o zwolnieniu oskarżonego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego opiera się na art. 624 § 1 i 626 § 1 kpk.

Przewodniczący: SSN (Henryk Gradzik)

Sędziowie: SSN (Wiesław Maciak)

SSN (Ewa Strużyna)